

Петак, 04.07. 2025.

Брзеће – Сопоћани – Ђурђеви стубови – Нови Пазар

После доручка, из Брзећа, крећемо ка Новом Пазару. Данас поново идемо преко централног гребена планине Копаоник. Али овог пута у долину Ибра и назад пролазимо делом пута преко Треске, Чајетине и Лисине. Увек о планини има неких недоречених чињеница, али има и подсећања на детаље од јуче... По други пут, дан за даном, са гостима савлађујемо знатне висинске разлике и крећемо се путем са прилично серпентина. Није свима ово путовање баш најпријатније. Пролазимо урбану зону и туристичку целину Лисина–Чајетина–Треска, а унутар граница спољне зоне заштите НП Копаоник. Као и претходних година на овом делу планине су интензивни радови на реконструкцији постојећих и изградњи нових објеката. Данашњи програм је реализован на месту настанка језгра српске средњовековне државе. На путу до манастира Сопоћани (XIII век) пролазимо поред остатака утврђења старог Раса и Пазаришта. Манастир је задужбина Стефана Уроша I, сина краља Стефана Првовенчаног. Овде се могу видети најлепше фреске православног средњовековног сликарства, међутим како је скоро 250 година манастир био без крова бројне су нажалост уништене. Спољна припрата је уређена по наредби цара Душана. Професор Ђокић нам је био посвећен и добар водич у манастиру. На 200 m од манастира је видиковац са кога се види врело реке Рашке које је каптирано за потребе хидроцентрале Рас. Нажалост, нисмо успели да дођемо до њега јер је стаза коју смо раније користили сада скоро недоступна са главног пута. Програм настављамо посетом манастиру Ђурђеви ступови. Карактеристично обележје манастира је да се налази на палеовулканској купи. Подигао га је Стефан Немања почетком XII века, у првим годинама своје владавине. Посвећен је Светом Ђорђу, а према народном предању, док је био у заточеништву Стефан Немања се заветовао да ће подићи манастир посвећен овом свецу. Други ктитор манастира је краљ Драгутин који је доградио манастирску цркву, осликао њену припрату и у њој је био и сахрањен. Одлазимо у Нови Пазар, прво у посету цркви Св. апостола Петра и Павла. Датира из IX века и представља најстарији споменик црквене архитектуре у земљи. Била је седиште Рашке епископије и место на коме су се одиграли значајни догађаји српске историје: крштење Стефана Немање, предаја престола Стефану Првовенчаном, а на истом месту су се Стефан Немања и његова жена Ана замонашили. Два километра јужно од Петрове цркве је град Нови Пазар где одлазимо на ручак и краћу шетњу градом. Ручамо у објекту Пазарска прича у коме раније никада нисмо били. Најавили смо се и све протиче у најбољем реду, ресторан је за препоруку. У близини је велики јавни паркинг тако да сарадњу можемо наставити. После ручка обилазимо централни део града настао половином XV века, као Јени Базар (на турском Нови Базар) изграђен 9 km источно од Старог Пазаришта (Трговишта). Полазници кампа имају слободно време да се прошетају градом и да пробају баклаве, ратлук, сладолед, домаћу кафу служену у филџанима и др. У повратку, на молбу гостију, застајемо на раскрсници путева у Рашкој. Испунили смо им жељу да направе неколико колективних фотографија на месту натписа „Рашка”. После тога одлазимо до локалитета Семетешко језеро, једног од три урвинска језера на овом делу планине. Нажалост један од основних природних феномена, плутајућа острва нисмо видели онако како смо желели. Време је било мирно, а плутајућа острва су била уз обалу. Враћамо се на магистралу и преко планине поново стижемо у Пахуљицу, нашу базу током овогодишњег јубиларног Кампа.

